

Erdem Calikoglu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

17.02.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Erdem Calikoglu

Hayatının çoğu kısmını yurt dışında geçirmiş, hayallerinden vaz geçmeyen ve onlara sıkı sıkı sarılan bir şair. řu an Kanada'da Yazılım Mühendisliği ve İşletme üzerinde ğift anadal yapmakta olup, boş vakitlerinde gitar ve şiir üzerine yoğunlaşır

Acı

Şarapnel parçasına benzer zaman

Girdiyse bir kere derine ettikçe hareket
Kanar, durmaz ama bir kere geldi mi vakit
Yavaş yavaş acıdan kıvrılarak ölür insan

Sorarım sana ey sevgili, benzer mi?
Aşkımız zamana benzer mi?
Ben sana daha da bittikçe,
Aşkım şarapnel parçasına döner mi?

Söz ver ama, olmayacak de
Çıkayım dağlara uçurum kenarlarında
Haykırayım aşkımızın her harfini
Söz vereceksin ama, değil mi?

Kanıyorum yeniden, yeniden
Dönmek istemiyorum en başa
Sensizliğin, hiçliğin ortasına
Gül cemalinden gelen hüzmeyi
Ederken takip, yaralandım, yeniden

Görmeni de istemem açıkçası
Belki daha da çok acıtırsın canımı
Hem, ne fark eder ki, çoktur nede olsa acısı
Alışmışım artık, gelen açıyor giden açıyor yarımı

Veda etmeye dilim yetmez
Ama seni onunla mutlu görmeye de gözlerim el vermez
Gerdim ruhumu çarmıha sonunda, istemesem de gitmeye sensiz
Sonuçta, ne sen gerçektin ne de "biz"

Erdem Calikoglu

Adsız

Kaç seneler geçti aradan sayamadım
Son gülüşün hala dünden kalma sanki
Bir anıdan farksız her şey ne yazık ki
Ben ise seni sevmeyi bile başaramadım

Unutmak istercesine sokaklarda yürüdüm
Şarkılar dinledim, ülkeler değiştirdim
Şıyrıp atmak istedim seni umutsuzca
Kanlar içinde kaldı ellerim, bak şimdi katilim

Halbuki, unutmak ne kelime kalbim sen diye atarken
Bir damla gözyaşın yere değdiği anda kahrolan ben
Üzülduğünde paramparça olan, seni seven yine ben
Aşkın adı sen olunca unutmak ne kelime, her şeyim sen iken

Bir güzellik vardı kalbime kazınan
Dillere şayan, Güneş göre kıskanacak türden
Yıldızların dahi bakamadığı bir güzellik sen
Kanıyorum ey sevgili kurtar beni bu kederden

Halbuki, tutulmuştum ben sana delicesine
Gözlerinde ki o narin gülüşe
Saçlarının yıldız misali parlamasına
Teninden saçılan o begonya kokusuna

Evet, ben ona aşık olmuştum
Gülüşünün saflığına adeta
Kalbinin beynimin içindeki yankısına
Evet, ben ona aşık olmuştum

Dudağının kırmızısı hala aklımda, bilir misin?
Peki ya çiçek açtıran gülüşüne ne demeli?
Kulağımda aks-i seda olan ahenk dolu akiren ise
Beni sana bağlıyor, farkında değilsin

Vedalara alışık olamadım hiç
Şana veda etmek ise ölümdür bana
Ölümden ölüm beğendim oysa ki, olsun bana hiç
Dikkat et kendine ey güzel, seveceğim seni hep
Bu da son sözüm olsun sana

Erdem Calikoglu

Bir Sen

Hayallerim birden sen olu verdin
Sendin geleceğimin bir parçası olan, saran
Dalarcasına hayallere seni düşledim
Güzellik abidesi olan bir sen

Şaheser olan bir sen rüyalarımda
Dilimden düşmeyen ismin
Gözümün önünden gitmeyen resmin
Aşığım sana biliyor ya Hüda

Kelimelelere sığdıramadığım bir sen
Aşkınla tutuşmuş yanan bir ben
Uzaklardan gelen güzelliği sesinin
Senin etrafında dönüyor dünyam, farkında değilsin

İstemsiz bir umutla yazılmış mektuplar
Göndermeye cesaret edemediğim şiirler
Açığa vurmaya isteyip de vuramadığım hisler
Yolum sende bitiyor, hayatımın anlamı olan sen

Kar yağıyor dışarda
Üşüyor ruhum bu zindanda
Gözümün önü bembeyaz
Kalbimde ise geçmeyen bir ayaz

Yankılar ve yakarışlar kulağımda
Gülüşünün yankısı kalbimde
Gidişimin yakarışları ise kanımda
Şaheser olan bir sen ise hala rüyalarımda

Hayallere daldığımda
Ellerin ellerimde, yanımızda ise bir deniz
Uçsuz bucaksız kıyılarda
Gerçekte ise seni düşleyen bir ben sensiz

Gamzelerinde hapsolmuşüm
Gözlerin aşkıma gardiyan
Dudakların bir mühür kalbime
Bırakma beni hiç, güzellik abidesi olan bir sen

Erdem Calikoglu

Cânân

Gecelerim doldu girye-i âşıkane ile
Sanki duyulmayan bir vâveyla misali
Sen gidip beni öldüren lahzadan beri
Ne gelen var ne giden, sevgili

Ferdayı bilsek sanki
Bitecek mi ki bu gireyeler?
Umutsuzca açılan bu sayfalar,
Sonrasında yanıp kül olan bu ruhlar?

Lâyu'ref bir aşktan öte ama layu'ref
A'mak-ı hafaya gömdüm bu hubbu
Mecrûh bir bedende hulûs ile seviyorum
Ama yoktur fûruğu-efşanından gelen bir hüzme,
İçimdeki bu magfuşa

Abislere ulaşır abı-endamın
Kulağımda aks-i seda olan ahenk dolu akiren
Sana dildâr olmuş namûtehâni bu yüreği
Al da cansiparane olmuş bu ben ile, gel
Muaşaka edelim

Sermest edici bir cemal hemana
Beynimin içinde muhayyel olan bir sen
Burnumda tüten rayihan ise
Birleştirir şûride içinde nim olmuş bu beni

Ferdada gizli kalmış farazi olan bir visâl
Câdûsühâna dilhûn olmuş âcizleri
Dili varmıyor elvedâ demeye bu ehvere
Gene de geldi çattı bu encam
Gidiyor işte, bil-iştîyak içinde

Erdem Calikoglu

Elveda

Çok zordu gidişini kabullenmek
Her an kapıdan girecekmişsin gibi beklemek
Zira, ne çok özledim seni bir bilsen
Ah bir bilsen seni ne kadar çok sevdiğimi bir bilsen

Kapanmaz yaralar açtı gidişin
Beklenmedik bir anda
Hele o bana son gülüşün
Ah bir de o sesin kazındı beynime defalarca

Gözyaşlarında boğulurcasına ağladım
Yalan desinler diye bekledim
İstemedim, gidişine inanmadım
Ama bir o kadar da boğuldum

Denedim defalarca alışmaya
Benden bir parça eksilmişti adeta
Zaman çabuk geçse de, nafile ama
Aynı özlem hala, aynı aşk hala

Zamanı bölsek, geriye gitsek
Bu kez ayrılmam senden asla
Bırakmam, izin vermem sana
Belki bir umut, birlikte yaşasak

Belki de ilk giden ben olmuştum
İstemsizce bir vedaydı ama benimkisi
Ama ilk başlarda mutluydum
Özleminle yanıp tutuşana kadar, ta ki

Son bir veda etmiş olsak da birbirimize
Biliyorum, buluşacağız elbet yine de
Sen orada mutlu ol, yeter bana
İşim son bulur bulmaz, yanındayım bil ama

Erdem Calikoglu

Mevsimler

Sonbahara gelmiştim artık
Özleminle yanıp tutuşmuştum
Bir hayalden ibaret olsan da
Çok sevmiştim ben seni sevgilim

Mevsimlere benzetirler aşkımızı
Farklı zamanlarda, farklı şekillerde sevmiştik birbirimizi
Peş peşe, ardı arkası kesilmeyen, bir sonraki mevsimi bekleyen
Delicesine seven birbirini, birer aşıktık biz

Begonyalara çiçek açtıran hüzmen yok mu?
Ya da, bülbülleri kıskandıran sesin?
Sabahın erken vakitlerinde ötmeye başlayan, şarkı söyleyen kuşlardan daha güzel,
Gün doğumdundan da daha güzel olan sen, beni benden alan güzelliğın yok mu?

İmkansızlığın farkındayım ben
Bağımlılıktan kurtulamıyorum sadece
Seni düşünmekten bıkamıyorum, bırakamıyorum işte
Ne fark eder ki, ne olursa olsun beni hiç sevmeyen, sen

Gecelerim dolar oldu korkularla
Elini tutamadan, sana sarılamadan gitme korkusuyla
Kokunu alamadan, yanağına bir buse konduramadan gitme korkusuyla
Seni sonsuza dek kaybetme korkusuyla

Kışı beklerdim oysa ki
Ellerini ısıtmayı, sana sarılıp ruhumu dinlendirmeyi
İsterdim elbet yanından ayrılmamayı
Ama halime bak, bir mesajına bile kanar oldu bu yürek

Saatleri unuttur oldum artık
Mesafeleri umursamaz oldum bir nevi
Engelleri aşmak istercesine atıyorum çığlık
Ama ne duyan var ne de umursayan sevgili

Gece yolculuğı gibi aşkımız adeta
Bir hayale dalıp gidercesine sanki
Uzun uzun hayalini kurup bir gülümseme olunca
Gerçekliğın farkına varıp, mutluluğı hüzne bırakan an gibi sanki

Filme çekilse en çok izlenen,
Kitabı yazılsa en çok satan roman olurdu aşkımız
Ama, kim seyrederdi
Bir şizofrenin yalanlarla dolu hayatını?

Ne olursun bir şans ver bana
Göstereyim sana olan aşkımı, delicesine
İzin ver, gezelim dünyayı bizimmiş gibi
Sığdırayım sana olan aşkımı hiç bitmeyen bir ömre

Uçurumun ucunda, ölüme bir adım kala
Nölursun bırakma elimi ey rüyam

Terketme beni sonsuz yalnızlığa
Yoluma rehber olan sensiz ne yaparım sonra ey sevgilim?

Erdem Calikoglu

Olmamalı

Açmam gereken bir sabaha açtım gözlerimi
Pişmanlıklar dolusu bir dünyaya hislerimi
Yalan olan insanlara sevgimi
Gerçek olmayacak hayata düşlerimi

Soldu artık gündüzlerim
Cehenneme döndü gecelerim
Ne ay kaldı yolumu aydınlatacak
Ne de bir yıldız gökyüzümü şenlendirecek

Yolumuz keşişti belki
Ne sen beni aradın ne de ben seni
İstemiyorum bırakmak ikimizi
Sevmiştik çoktan birbirimizi

Yıldız misali gözlerinin
Parlamasına tutuldu kalbim
Ay misali yüzünün
Güzelliğine aşkım

İstemediğimden değil seni
Seversin elbet beni
Ama insan almıyorum hayatıma
Bırakıp gitmesin diye beni

Erdem Calikoglu

Peki Neden?

Neden diye başlıyor her sorum
Dalıp giden güzelliğine, ben
Öldüren her gülüşüyle beni, sen
Ama seni değil, kendimi sorguluyorum

Zaman geçtikçe unuttur insan derler ya
Çıkmıyorsun ki kafamdan hiç, evet sen ya
Unutmaya çalıştıkça daha da batan,
Ama bir o kadar da içimde güller açtıran, sen ya

Gözlerinde yıldızları buldum
Detaylı bakınca ortaya çıkan
Güzel bakınca içinde kaybolunan
Ama bir o kadar da aşık eden

Sordum kendime hep
Her saniye yaptığım gibi
Neden ben diye
Sen olmayınca ben de yok oluyorum, nafile

Belli değil mi bu acının devamı?
Belirsiz gelmiyor mu ki her saat?
Bir mesajına bakmıyor mu bu yürek?
Yanmıyor mu aşkınla tutuşmuş bu ben?

Kaldıracak dermanım kalmadı
Bir kez yaşadıysam bin kez öldüm
Sana tutundum, sana inandım
Seni sevdim, sana yandım

İlk görüşmemizdi o gün
Seni ilk gürdüğüm ama
İkinci defa tutulduğum o gün sana
Ölümümüm ilk günüdür bugün

Umutsuzca aradı seni gözlerim
Yalnızlık yorganı altında, yatakta saklanan
Ruhu çarmıha gerilmiş bir beden
Zorla yaşama tutunan ben

Ne kadar gittim desem de
Bir adım dahi atamıyorum senden uzağa
Arkana bakmadan koşuyorsun
Saymakla yetindim adımlarını ben ise

Erdem Calikoglu

Son Söz

Son bir mektup, son bir söz
Son bir veda hayata, yani sana
Anlamsızlıklar ardına saklandım
Çok aradım ama kendimi bulamadım

Acılarimin altında sakli bir hazine
Dikislerim atmis hissetmiyorum
Kaniyorum yalnızlasıyorum yine
Senken yaralarima olan merhem

Güneşsiz bir sabah idi benimkisi
Tatsız bir hayat misali
Her şey siyah beyaz, her şey yavaş
Bir gülüşsüz komedi idi benimkisi

Yıldazlardan gelen hüzmeler değer tenine
Parlarsın, gözüm kamaşır ışıltından
Olursun rehber Aysız gecelerime
Ama sonunda sen eksiksindir hayatımda

Aşkımızı sığdırdım şiirlerime de değerini bilen olmadı
Mısralar doldu taşı, senin ismini haykırdım
Ezberler olmuşum senin tüm hatlarını
Ama ne arkana döndün baktın ne de beni hatırladın

Gidişin bir zindan gibiydi bana
Ne ölüm ne de yaşam iyi geldi artık
Bir damla hüznün gözlerimde şimdi
Hayatıma ne gelen var ne giden sevgili

Erdem Calikoglu

Ya Sen

Fırtınalara kapılmış yüreğim
Uçurumun ucunda ölüme bir adım kala
Ölüp gideceğim, hissediyorum çok yakın
Meçhüle gidiyorum, kanlarla dolu ellerim

Yardım isteyemiyorum, çıkmıyor ki sesim
Kesilmiş boğazım adeta, göremiyorum neyim var ki benim
Olmayacak bu sefer, olmadı ki hiç bir zaman
Ne o beni sevdi ne de ben onu unutabildim

Hayallere dalıyorum, dağınık kafam
Çakıyor yıldırımlar, işliyor izleri ruhuma
Yakıyor bu ateş, kavuruyor, geçmiyor ki bu yara
Büyüyor içimde ölüm, köreriyor yüreğim farkında değilim

Yedim yeteri kadar darbe
Ne ben sağ çıkabildim ne de ruhum bu zindanda
Yeniden doğma hevesi ile tutuldum bu aşka
Ama nafi edirdi ki ben ölmüşüm haberim yokmuş meğerse

Kâh kör olmuşum, kâh dilsiz
Hislerimle çalıştım seni anlatmaya
Ama kelimeler kifayetsiz
Hayalleri süsleyen sen oldukça

Seni anlatsam güneşe
Aydınlatamaz sabahlarımı
Seni kıskanır, sabahlarıma doğan seni
Ama bilmez ki, içimdeki bu ölüyü

Ne olursa olsun
Vazgeçmem gene senden
Öldür beni istersen
Ama unutma beni lütfen

Erdem Calikoglu

Yarın

Yeni yarınlar görebilsek ne ala
Barışla dolu yarınlar görebilsek ne ala
Çok yakın güzel günler, bir kez daha ufka bak
Ümitle dolu kalpler, şahit ol ya hûda

Açılır yeni sayfalar yaşam denilen kitapta
İnce bir çizgi üzerinde yürürken elbet
Kainat şahit olur yakarışlarıma
Yeni yarınlar görebilsek ne ala

Maziyi hatırlar insan, bir göz yaşı damlar
Yakar geçer toprağı, hüznü anlar
Namümkün hapsolmuş bir ecelde
Zindandan çıkmak, kalpler dolu elemle

Beklerken uykuya daldım seni
Bir ümit besledim, gidişin öldürüyor beni
Pencere karşısında düşünüyorum hala
Yeni yarınlar görebilsek ne ala

Erdem Calikoglu

Yok Oluş

Bağırarak istiyorum yükseklere çıkıp
Duysun istiyorum, yer gök inlesin
Çıksın içimde sakladıklarım
Çünkü sürüklüyor beni uçuruma

Istiyorum bağırarak adının her harfini
Ay sıkılıp yerini güneşe bırakana kadar
Bağırarak istiyorum bitene kadar sesim
Boğazım kesilene kadar

Bilsin istiyorum dünya
Bu sensizlik bitsin diye
Açığa vurayım tüm duygularımı
Sen de bil ben de diye

Yalnızlık operası yazmak
Seni anlatmak isterim
Herkesi durdurup
Seni bağırarak isterim

Sıyrıldım acılarımdan
Kazıdım adımızı, aşkımızı
Sürüklendikten sonra bu sensizliğe
Hak ettiğin yer, oraya

Şizofreni tanısı konuldu bana
Seni görüyorum her yerde
Beynimdesin sen beynimde
Kalacaksın artık benimle

Tanıyamıyorum artık seni
Atamıyorsun bir mesaj dahi
Bekliyorum sabahlarım solana kadar
Belki unutmamışsındır belki diye beni

Özlüyorum seni
Sesinin her notasını
Ezberledim tüm senliğini
Aynı bir körün
Yaşamını ezberlemesi gibi

Kalbim kan ağlıyor son kez bak diye
Göğsüm tutuldu pencere karşısında
Bakarken sen geçersin diye
Etmedin bile son bir veda

Gecelerim korkularla doldu
Gündüzlerim soldu
Kana susamış bir kurt gibi aradım seni
Senin aşkına susamış ben

Bileydim eğer sürüklendiğimi bir boşluğa

Asardım kendimi köprünün altına
Geçen kimse görmesin bu acıları...
Derime kazınan bu acıları diye

Parmak izlerim silindi
Sen silinmedin kalbimde
Dilim bile kesildi
Sen kesilmedin dilimden

Tutamıyorum göz yaşlarımı
Fazla geliyor içime artık
Gözlerim kaldırmıyor bu kadar ağlamayı
Nehirlerden denize akan su gibi
Akıyor gözlerimden şelale gibi

Bir veda busesiymiş dudağım da kalan
İstemiyorum çıkarmak kafamdan son sen kalan
Özlüyorum kokunu son burnumda kalan
Aşkın var son kalbimde kalan

Erdem Calikoglu